

understøttelsen, da det er fuldkommen umuligt, at man kan klare sig med det Beløb, Sygekassen yder. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, at Loven af i Fjor om Hjælpekasserne bliver ændret derhen, at de faar Adgang til at yde Understøttelse udover det, Loven nu hjemler.

Endelig har jeg til Slut en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak for den Velvillie, han viste i Fjor, da han var med til at udnævne en Del Lokomotivfyrbødere til Lokomotivførere, saaledes som det har været Personalets Ønske gennem mange Aar. Men den højtærede Minister lovede samtidig, at der skulde blive indledet Forhandling med Personalet om den urimeligt lange Arbejdstid. Jeg oplyste i Fjor, at Lokomotivpersonalet havde en Arbejdstid paa indtil 17 Timer i Døgnet. Den højtærede Minister drog det i Tvivl; jeg gentager det i Aar, fordi jeg ved, det er fuldkommen rigtigt; jeg ved, at Arbejdstiden er saa fuldkommen urimelig lang for Personalet paa vore Lokomotiver, at det er mærkeligt, der ikke sker flere Uheld, end Tilfældet er. Forleden skete der et Uheld med et Militærtog i Nordjylland. Sagen kom frem i Bladene, og det viste sig da, at Lokomotivpersonalet havde været i Aktivitet uafbrudt fra Kl. 3 Morgen til Kl. 1 om Eftermiddagen, og at det paa det Tidspunkt var fuldstændig overanstrengt, idet dette Arbejde jo kræver en Agtpaagivenhed som intet andet. Nu er der indledet Forhandling, men det har taget et Aar at faa den i Gang. Saa kom Ledelsen for Statsbanerne og sagde: Ja, nu har vi undersøgt Personalets Tjenestetid i Norge, Sverige, Tyskland og andre Lande; men vi kan desværre ikke give Lokomotivpersonalet i Danmark en tilsvarende Tjenestetid, thi dette vil koste $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Derfor maa vi gaa frem Skridt for Skridt; men vi skal nok begynde paa det, saa vi en Gang kan naa til en rimelig Arbejdstid. Det siger sig selv, at naar Personalet paa Maskinen, som er forspændt Toget, er overanstrengt, er det ogsaa i høj Grad forbundet med Fare for det kørende Publikum. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han drager Omsorg for, at de Forhandlinger, der nu er indledede, snart bliver tilendebragt, saaledes at Personalet kan faa rimeligere Forhold at virke under.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) vilde før gøre gældende, at det, at de Købekontrakter, der var afsluttede om Foderstofladninger, blev indkaldt og stemplet, bevirkede, at der kom saa mange Foderstoffer ind i Landet, at Prisen senere faldt, ligesom det ogsaa bevirkede, at Jydsk Andels-Foderstofforretning kunde give et mindre Overskud. Jeg tror slet ikke paa den Forklaring; det er efter min Mening Bluff, at dette skulde have bevirket, at Foderstofferne i særlig Grad kom ind i Landet. For det første er det jo givet, at Jydsk Andels-Foderstofforretning ikke kunde tænke paa at føre sine Ladninger noget andet Sted hen end her til Landet, og det er for øvrigt ogsaa ganske givet, at mange andre Firmaer, navnlig større Firmaer, har Interesse i at blive ved at forsyne deres Kunder og derfor ogsaa vilde være nødsagede til at føre de Ladninger, de har købt, her til Landet. Jeg skal ikke bestride, at der kan være en eller anden Outsider, som maaske vilde føre den andetsteds hen; men i det hele vilde sikkert de Ladninger, der var købte, blive ført her til Landet. Derfor har jeg ingen Tro paa, at den nævnte Foranstaltning har haft den Betydning, man tillægger den.

Naar det ærede Medlem til sidst spurgte mig, hvilke Hensyn jeg da mente, der var tagne, naar Udførselsforbudet for Byg blev opretholdt, saafremt det ikke var Hensynet til vore Svin, saa stillede det ærede Medlem her et Spørgsmaal, som jeg ikke tror, det er rigtigt for mig at svare paa, skønt jeg meget vel kunde gøre det. Men jeg antydede i min Tale saa meget, at ærede Medlemmer meget vel forstaa, hvilke Hensyn der i saa Henseende er tagne, og det er ikke til Svinene alene.

Dahl: Jeg skal først rette et Par Henvendelser til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den ene Henvendelse angaar Besejlingsforholdene i Basnæs Fjord nede i min Valgkreds. Denne Fjord har en meget stor Kyststrækning, og langs denne bor der ca. 100 Fiskere. Ved Indløbet til Fjorden har der i Tidens Løb dannet sig en meget betydelig Sandbarre, som i høj Grad hindrer Fiskerne i at komme ud i Bæltet og ind igen til deres Hjemsteder og Salgsstederne for Fisken og ligeledes i høj Grad forringer Fiskebestanden i Fjorden. Der har tidligere fra Fiskernes Side været gjort Forsøg paa at faa Statshjælp til Gennemskæring af denne Sandbarre, men paa Grund af forskellige Forhold lykkedes